

[Ole Bjørn Kraft.]

lingerne om Atlantpagten. Jeg vil gerne sige så klart og bestemt, som jeg overhovedet kan, at vi loyalt har støttet regeringens politik for at nå til et skandinavisk samarbejde, og vi venter, at regeringen lige så loyalt vil overholde den forudsætning, som har været tilstede: at der ikke gennem denne politik skulle blive foregrebet den beslutning, som vi efter disse skandinaviske forhandlinger skal træffe.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft i de udtalelser, han nu fremsatte.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Edvard Sørensen har ordet for en kort bemærkning.

Edvard Sørensen: I anledning af de udtalelser, som udenrigsministeren før og også nu fremsatte, vil jeg gerne have lov til, inden denne debat slutter, at gøre opmærksom på det, jeg sagde i formiddags: at der med hensyn til de overvejelser, der foregår her, er uhyre megen uklarhed, og for mit partis vedkommende vil det være ganske naturligt at sige her, at vi ønsker at vende tilbage til og tage stilling til disse spørgsmål, når vi har klarhed over de orienteringer, der foretages i øjeblikket.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til statsministeren af Aksel Larsen, Ragnhild Andersen, Mogens Fog, Alfred Jensen og Martin Nielsen.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 2129).

Ordføreren for forespørgerne (Aksel Larsen): Det burde forsåvidt være heldigt, at vi har fået den iscenesættelse af disse forhandlinger, som vi har fået. Det burde være heldigt, for de oplysninger om, hvilke forhandlinger der er ført med de øvrige skandinaviske regeringer, og hvilke forhandlinger der føres med vestmagterne, har hverken offentligheden eller folketinget fået gennem den debat, der begyndte i formiddags kl. 10.

Nu vil jeg meget vel tro, at den højtærede udenrigsminister ville have været i stand til at give sådanne oplysninger, for

jeg underkender absolut ikke hans evner. På den anden side, så er han jo — det være ikke sagt i en nedsættende betydning — et overtaget stykke værdifuldt inventar, som regeringen har arvet fra den foregående regering, og han er i hvert fald ikke medlem af regeringspartiet, han er ikke medlem af socialdemokratiet. Derfor måtte jeg på forhånd anse det for meget beklageligt, når der stilles en forespørgsel til regeringen, at man overdrog udenrigsministeren at besvare den, da man skulle tro, at statsministeren var bedre egnet til at tale på den samlede regerings vegne, og navnlig til at tale om regeringens og regeringspartiets hensigter. Under disse omstændigheder må man i hvert fald formelt — jeg er bange for, at man ikke kan det reelt — anse det for en fordel, at vi nu er kommet til behandling af den forespørgsel, mit parti har stillet til statsministeren, og som lyder således:

„Vil regeringen give folketinget en redegørelse for indholdet og forløbet af forhandlingerne med Norges og Sveriges regeringer?“

Denne forespørgsel, som vi anmeldte den 12. januar, blev fremmet umiddelbart efter, men den kommer altså først til besvarelse nu. Jeg henstiller, at den højtærede statsminister benytter den gunstige lejlighed, han her har, til at redegøre ikke blot for regeringens deltagelse i disse forhandlinger og synspunkter i almindelighed, men også, hvis sådanne specielle synspunkter skulle forefindes, for socialdemokratiets synspunkter. Han er jo leder af socialdemokratiet. Jeg henstiller til den højtærede statsminister i sin redegørelse at give et klart, let forståeligt og umisforståeligt svar på nogle spørgsmål, jeg under den forrige debat stillede til udenrigsministeren, og som jeg ikke mener at have fået tilfredstillende besvaret. Jeg henstiller til den højtærede statsminister, der må være særlig kompetent til det, da han, som jeg tidligere har sagt, med føje mistænkes for at have konciperet artiklen i „Social-Demokraten“ af 20. januar, at benytte sin redegørelse til også at besvare spørgsmålet: Hvormed motiverer regeringen og socialdemokratiet sin i den pågældende artikel til udtryk bragte opfattelse af, at Danmark er truet østfra og derfor må søge ind enten i vestlig militæralliance eller i foreløbige nordiske militæralliancer med realpolitiske forbindelser mod vest?

Endvidere opfordrer jeg statsministeren til at benytte sin redegørelse til at besvare et andet spørgsmål: Hvorfor skal han have